

KIADÓ HIVATAL:

Beliczey út 4 szám
hova az előfizetési pénzek,
hirdetések és minden a ki-
adóhivatalt érdeklő közle-
mények küldendők.

Nyitlatterben egy sor
közlési díja 10 krajcár.

Hirdetések jutanyos
áron vétetnek fel.

SZARVASI LAPOK

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASGAI HETILAP

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER, VASÁRNAP.

SZARVAS VÁROS HIVATALOS LAPJA.

ELŐFIZETÉSI ÁR

Egész évre 5 frt. — kr.

Félévre 2 frt. 50 kr.

Negyedévre 1 frt. 25 kr.

SZEKESZTŐSÉG:

Beliczey-ut 4. szám
hova a lap szellemi részét
illető közlemények kül-
dendők.

Kéziratok nem
adatok vissza

Hivatalos közlemények.

1588

III. 1898

Szarvas nagyközség előjáróitól.

Hirdetmény.

Közhirre tétetik, hogy a folyó évi ujoncz-
állítás Szarvason április 12-től 15-ig terjedő
idő alatt fog megejtetni. Ezen ujonczállításra
az 1877., 1876. és 1875. években született
hadkötelesek vannak felhiva a következő sor-
rendben:

- Április 12-én. Öcsöd mindhárom korosztálya.
12-én. Kondoros mindhárom korosztályal
12-én. Idegenek.
13-án. Szarvas I. korosztálya.
14-én. Szarvas II. és III. korosztálya.
15-én. Szt. András mindhárom koroszt.

A hadkötelesek és ezeknek a keresetké-
pesség tekintetéből megvizsgálandó férfirokonai
is kötelesek a sorozó bizottság előtt, a mely
naponként reggeli 8 órakor kezd meg műkö-
dését idejekorán és tisztán megjelenni.

Szarvas, 1898. márczius 8.

Az előjárók nevében:

SALACZ. jegyző.

Munkásügyünk.

Ira: Oláh György.

V.

Hajdanában nem érezte a jobbágy nép-
ség határterület szűk voltának hátrányait. Min-
den község haszonbérlet földesuraitól pusztá-

kat, melyen a növekvő lakosság munkát talált
s gyarapodását biztosíthatta. De a földesurnak
érdekében s kötelességében állván jobbágyai-
nak lekötevése, házhelyekkel s földdel látta el a
szaporodó családokat, s minden családnak
meg volt a maga otthona, hol foglalkozhatott,
s meg volt az alkalmá, ha tehette, hogy a
haszonbérlet területen érvényesüljön munkaere-
jével. A nemzeti átalakulás után ez teljesen
megszűnt, a puszták, melyeken a jobbágyok
berendezkedtek, a földesurak házi kezelése alá
kerültek s minden család hirtelen csaknem
váratlanul került azon helyzetbe, hogy kivé-
tetett talpa alól a föld, s ezen állapot igen
igen megrendítette, elkésérette. A jobbágyi
tartozásokat, szolgálmányokat községeink jó-
formán nem is ösmerték. A községekre kive-
tettek pénzben a jobbágyi terhek s az előjáró-
ság behajtotta s beszolgáltatva azokat. Így
történt ez a község által haszonbérlet puszták
bére beszedésével is. Az egyszerű jobbágy nem
tudott különbséget tenni az urbéres természetű
jobbágyi telki állomány s a haszonbérlet föld
jogi természetére nézve. Egyik úgy, mint a
másik apáról fiura szállott, s az urbérendezés
ébredtetette őket a szomorú valóra. Elestek
azon földtől, melyet családi örökül tekintettek,
s fájdalomuk elkeseredéssé, elégtelenséggé
fajult, és nem tudtak megbarátkozni az őket
lesújtó valóval, s bizalmatlansággal teltek el a
törvény iránt, mely őket vagytonokul tekintett
földjeiktől megfosztani s őket a nyomorba
taszítani engedte. S úgy hitték, úgy hirdették,
hogy jogtalanul, a földesur kedvéért üzettek
ki onnét, hol apáik törték fel a rögöt, s hó-

ditottak meg nehéz munkával földet a mező-
gazdasági kulturának, melyet aztán a földesur
az ő tönkretételükkel használ a nélkül, hogy
legalább a feltörés, a használhatóvátétel vi-
szonzásul valamit nyujtana.

Ha bizalomra gerjed a vén paraszt, ma
is emlegeti, hogy az uraság kezén levő ez,
vagy ama pusztá az őseiké volt, s az övék
volna, ha igazság lenne.

Az orosházi ember azt hiszi, hogy Csákó,
Szénás pusztá, a k-ladányi, hogy Fás, Kis
Károly, Méhes, az endródi, hogy kis Kondoros,
Sima puszták, Tügye és Nyárszeg határrészek,
a gyomai, hogy Ege, a tarcsaiak, hogy Nagy-
Telek, a szeghalmiak hogy Balkáry Simaszi-
get, Kis-Környe, Kis-Károly, Mágor a füzes-
gyarmatiak, hogy Pázmány-Ösvény, Nagy és
Kis-Harang, a berényiek, hogy Félhalom,
Szent János, a szarvasiak, hogy Décs, Nagy-
Kondoros oly földesuri birtokok ma, melyek
hajdan a lakosság birtokában voltak, s me-
lyektől azokat a hibás urbérendezés fosztot-
ta meg.

Alig is volt vármegyénkben oly urbér-
rendezés, mely simán, törvénykezés igazság
keresés nélkül hajtott végre, s nem egy
községben adott okot a kitérésre, lázadásra
azon hit, hogy ezen birtokok jogtalanul vétet-
tek el a volt jobbágy lakosságtól.

Azon nagy mérvű zavargások s lázadá-
sok, melyek a nemzeti átalakulás napjaiban
1848. elején s végén s az 1849. év folyamán
is mondhatni minden községben kitörttek, s
melyek főként Orosházán, Békésen, Mező-
Berényben és a Sárrethen dultak nagyobb ará-

TÁBOZA.

Apa és fia.

Ira: Kósa Rezső.

I.

- Van szerencsém magamat bemutatni: én va-
gyok a fiamnak az apja, Erdős János.
- Örvendek, kedves Erdős ur, hogy megismer-
hettem. Nagyon örvendek.
- Nagysád igen kegyes. Csókolom kezét.
- Minek köszönjem ezt a nagy szerencsét?
- Annak a nagy szerencsének, a melyben fia-
mat mindennap részesíti, hogy láthatja és beszélhet
kegyeddél.
- Végtelenül szeretem őt.
- Persze, mert még nem ismeri közelebről.
- Hogyan?
- Igen, úgy van.
- S ön mondja ezt?
- Igen is, nagysád, én mondom ezt a tulajdon
fiamról.
- Mi okból?
- Nagy okaim vannak rá.
- Szabad tudnom néhányat?
- Akár ezért is említhetem.
- Erdős ur valóban elrémit.
- S nem ok nélkül. Oh, én minden állításomat
meg szoktam támogatni bizonyítékokkal. Igen fontos
bizonyítékokkal.

- Szóljon kedves Erdős ur. Szavaival a kin-
padra vonja hívő lelkemet.
- Előre sejtettem, hogy hisz a lurkónak; de
hogy annyira higgyen neki, arról még álmodni se
mertem. Most örülök csak igazán, hogy eljöttem
kegyeddél... Midőn fiam értésemre adta, hogy el
akarja venni nagysádat, a legelső gondolatom az volt,
hogy fölkeressem kegyedet és kinyitom a szemét:
hadd lássa meg Gyulát a maga természetes valóságában.
- Ah!
- Ugy-e bár, nagysád eddigél mindig azt gon-
dolta, hogy fiam a jó, rendszerető, komoly fiuk mintá-
képe?
- Az is.
- Lehetne. Fájdalom, csak lehetne. Ő nem jó,
sőt ellenkezőleg igen gonosz, nem eléggé komoly, nem
takarékos. Elköltené a Dárius kincsét is, ha reá biz-
nák. Korhelykedéseiről már városszerte ismerős. Soha
egy éjszakát otthon nem tölt.
- Én mégis szeretem őt. Határtalanul szeretem.
- S képes volna hozzámenni?
- Édes örömet.
- Hát nem gondol egy csöppet sem a jövőjére?
- Majd megjavul Gyula.
- Arra nem képes.
- Meg fogja látni, örömmel fogja tapasztalni,
kedves jó Erdős ur.
- Nem fogom! Lehetetlen! Korhely pénzköltő
marad ő mindvégig. Előre tudom. Meg vagyok róla
győződve.
- Még akkor is hozzámegegyek.

- Nyomorúságba fogja sodorni, Soha többé jóvá
nem tehető szerencsétlenségbe fogja dönteni.
- Szeretem! Szeretem!
- Hát csakugyan nem akarja, hogy megmentsem
a bizonyos veszedelemtől?
- Vele együtt mentsem meg!
- Mégis hozzámegegy?
- Minden áron.
- Igen olesó áron kaphatja, mert én nem adok
neki egy krajcárt sem Keressen, ha annyira óhajt
megnősülni! Majd meglátom, mire nősül. Kegyedet
nem hagyom boldogtalanná tenni. Nem! ezt a vétket
nem merném a lelkemre venni. Ilyen gyönyörűséges
angyalt örökre szerencsétlenné tétetni! Nem, nem!...
Ha idősebb, komoly, megállapodott férfihoz kívánna
menni, nem ilyen gyerekekhez, szives kézséggel mozdi-
tanám elő férjhezmenetelét... Az idősebb férfiak is
tudnak még szeretni. Talán még jobban, mint a mostani
korán kiélt fiatalság... Én is képes volnék még egy
fiatal nőt boldoggá tenni. Nagyon tudnék. Olyan friss-
nek érzem még magamat. Ruganyosak a tagjaim, s
szívem még olyan melegen dobog. Gazdag is vagyok.
Három házam van... Mit gondol nagysád?

II.

- Mi bajod van Gyula? Dúlsz-fúlsz, káromkodol
csapdosod az ajtókat, mit jelentsen mindez? Olyan ijesztő
arcot vágsz, mintha valami rettenetes dolgot akarnál
elkövetni.
- Fogok is.
- Talán megint összezördültél valakivel, és
párbajod lesz?
- Más bajom lesz.

nyokban, mind az urbérrendezés, legelő elkülönítés kérdései körül forogtak, s fájdalom az élesztette a kitörések pusztító tüzét, hogy mindenütt akadtak izgatók, kik a népet vélt jogai erőszakos érvényesítésére is tüzelték.

Nem ismerteljük részletesebben a szabadságharcz alatt lefolyt néplázadások eseményeit s azon izgatásokat, melyeknek a fékvesztett tömeg ki volt téve, s melyek magát Kossuth Lajost is arra indították, hogy közvetlenül igyekezzen a felháborodott kedélyeket csillapítani; de fel kell említenünk, hogy például Orosházán Tanicsics maga állt a nép élén, s mire egyénisége hatalmas izgató ereje mellett is gyenge volt, megtették röpiratai, a „Nép barátja“, a „Tájékoztató“, „A nép könyve“, a „politikai kis katedra“, „Őszinte szó a néphez“, „Egy szó a szegény emberhez“, s főként a „Munkások útjára“ sőt a „Márczius tizenötödike“ is. Ezekből szivta magába az orosházi nép az elégtelenséget, a túlzott vágyak, a jogtalanság és törvényen kívül helyezkedés pusztító mérget. Ezekből merítette a nép azon tanítást, hogy a „jus olyan állapot, melyben az ember senkitől sem kér engedelmet, hanem azt cselekszik a mit akar.“ Az orosházi lázadók tüzét lehűltte ugyan és Tanicsot is elűzte az izgatás teréről azon szomorú példa, melyet az erélyes kormánybiztos Bogdy Sándor a „históriás“ Oláh István kivégeztetésében felmutatott; de nem irtotta ez ki a népből azon hitet, hogy igényeivel jogos téren áll.

Ha talán a fejlődés melyet a nép idők folyamán elért, s a főintézők elhunytá elenyészte tette volna a múlt idők keserű emlékeit, s eltörölte volna igényei jogosultságába vetett hitét, sajnos, merültek fel később oly körülmények, melyek ezt nem engedték.

Foglalkoznunk kell ezen körülményekkel, mert szorosan összefüggnek a munkás-mozgalom keletkezésével, kifejlődésével, s ezek inkább azon okok, melyekből a munkások mozgalma eredt, mint azok, melyeket az az általános hit s hatósági kutatás indító okokul felderített.

Az alkotmányos élet kezdetén az orosházi munkásnép, mondhatjuk általában a kis birtokos földmivesek felújították igényeiket az urbérrendezés s legelő elkülönítés alkalmából fenntartott sérelmek orvoslására. Akadt a népnek prófétája. Tanics újra Orosházán termett; de kiszorította a vezérszerepből tanítványa, egy egyszerű földmives Kertész György; ki elég

tekintélyes vagyonnal rendelkezve, minden idejét s törhetetlen buzgalmát titokban már korábban is az „elnyomott igazság“ keresésére szentelte.

A népnek Csáki és Szénáshoz való jusáért lépett fel 1865-ben már nyíltan, szívós kitarással fáradozott a szegénység érdekében a kormányznál, vármegyénél. Az urbéri iratok elveszték. A nép ebben jogai érvényesítésének szándékos lehetetlenítését hitte, s hangoztatta; s annál nagyobb szenvedélyességgel igyekezett igazságát keresni. Kertész György részére egész vagyont érő összeget gyűjtött, ezrevel irták alá panaszos kérvényeiket. Hatóságoknak, bíróságoknak évtizedeken át réme lett a szívós kitarásu fáradozatlan vezér. — Feljelentések az ügyet „elaltató“. — megvesztegetett „szegény védő“ s a bíróság ellen egymást érték. A folyamatba tett perekből a kirendelt ügyvédek egymásután dőltek ki, s a per elvesztésének eredménye az a hit lett, hogy a „szegény nép igazsága ismét elnyomott“. Kertész áldozata lett az ügynek, mely nem aludt el halálával. A tévhitnek új apostolai kerültek; de ezek már titokban működtek, gyűjtötték a filléreket az igazság keresésére, s midőn a „szabadsajtó“ utazó prófétái észrevették az elégtelenséget, a titokban fejlődő mozgalmat, felkeresték az elkeseredettek tüzhelyeit, s régi elégtelenségek és sérelmeiknek új irányt adtak, — s ezen új iránynyal lépett a munkásnép a küzdőterre.

Szomorú jelenségek ezek, de még elszomorítottabb az, hogy e nép, melynek elkeseredése oly nyilvánvaló volt, teljesen magára hagyatott csaknem egy félszázadon át, s engedte a hatóság, a társadalom, hogy duljon lelkében az izgalom, növekedjen, erősödjék egész a kitörésig a jogtalanság tévhite. Nem törődött felvilágosításukkal senki, kiszolgáltatta tétlenül e különben alapiában jóra való népet az izgatásnak. Elégnek vélte a hatóság s a társadalom, hogy a vezér „bolond“-nak nyilvánított, s nyugodtan lélekzett ezzel mindenki, mind addig, míg a lassu moraj dörgéssé változva tevékenységre hivta fel a megdöbbent közönséget.

S valjon a megdöbbenés tevékenysége miben nyilvánult? — A féktelenkedő sajtóra nem mertük rányomni kezeinket, pedig ott volt a szabadság apostolának a szabadság napjaiban, a szabadsajtó születésénél keletkezett rendelete, a sajtónak a haza, szabadság s a törvényesség veszélyeztetésére szolgáló izgatásai megőrzésére

s az utasításai alapján felmutatott intő s szomorú példa, a história áruló kivégeztetése. Természetesen más idők, más viszonyok, más eljárást követeltek, de mi még a legenyhébb eszközöktől is rettegtünk, — s a haza s a közrend ellen izgató sajtótermék elkobzásánál is megrettentünk, a hon atyái feljajdulásától, s nyugodt lélekkel vagy ennek látszatával elnéztük, hogy az idegenből jött izgatók a község első emberénél kávézva, készítették elő a munkás nép kitörését s törekvések programját. A forrongó néppel közvetlen érintkezésére, annak felvilágosítására, törvénytelen céljairól meggyőződésére ki gondolt? A hatóság a maga merevségével parancsoit, büntetett. Bizalmat kellett jóakarattal, szeretetteljes felvilágosítással a néphez ki sem fordult s ennek következménye a mai állapot s talán az aggasztó jövő.

Előfizetési felhívás.

Tisztelettel kérjük mindazokat, kiknek előfizetése márczius hó végéig lejárt, hogy előfizetéseiket mielőbb megújítani sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében akadályok merüljenek fel. Az előfizetések legcélszerűbben posta utalvány útján eszközölhetők.

Előfizetési feltételek:

Helyben házhoz hordva, vagy vidékre postán küldve

Egész évre . . . . . 5 frt — kr.

Félévre . . . . . 2 frt 50 kr.

Negyed évre . . . . . 1 frt 25 kr.

Szarvas, 1898. április 3-án.

A „Szarvasi Lapok“ szerk.

Ujdonságok.

— Nagy heti szertartások. A nagy heti isteni-tisztelet sorrendje a róm. kath. templomban a következő: Virágvasárnap 10 órakor ünnepélyes nagy mise, mely üdvözlőnk jeruzsálemi diadalmenetének emlékére barka szenteléssel kezdődik. Evangelium alatt pedig Urunk kinszenvedésének történetét adja elő az egyházi kar. Nagyszombat 10 órakor mise, d. u. 3 órakor gyászvevőcsere. Nagyszombat: 9 órakor nagy mise, mely alatt a hívek husvétii áldozásukat végzik; d. u. 3 órakor gyászvevőcsere. Nagy péntek; 10 órakor nagy mise; d. u. 3 órakor szent beszéd, tartja Szirmay L. Árpád plébános. Nagy szombat: d. e. 8 órakor tűzszentelés, husvétii gyertya szentelés, keresztút szentelés s utána nagy mise, d. u. 6 órakor föltámadási körmenet. Husvét napján: reggel 8 órakor husvétii oledetek meg-

— Ugyan no . . .
— Apám, megölök valakit.
— Egészen megrémítesz, édes fiam.
— Megölöm, megölöm! . . .
— Kit!
— A ki elrabolta tőlem Irmámat.
— Lehetetlen! Hisz annyira szeretett téged.
— Most meg annyira megvet, gyűlöl.
— Mondta? Szemedbe mondta? Mikor mondta!
— Nem mondta, nem is mond már nekem semmit se.
— Nem? S miért?
— Mert soha sincsen otthon többé — az én számomra. Leveleimet is felbontatlanul küldi vissza. Nem óhajt többé tudni felőlem, nem kíván többé látni engem. Nem szeret már . . . Az én imádot, anyagi Irmám nem szeret már engem.
— Fiam, légy férfi.
— Igen, apám, az leszek s megölöm azt, a ki elrabolta tőlem kedvesemet.
— Ne légy oktalan. Fontold meg jól, mit akarsz elkövetni? . . . Nem vagy már gyerek: benőt a fejed lágya . . . Elcsuknak örökre.
— Nem bánom. Magamat is megölöm. Mit ér nekem az élet — Irmám nélkül.
— De hiszen van még több leány is.
— De nincs több ilyen anyagi Irmám.
— Minden Irmát el lehet felejteni, előbb-utóbb.
— Elfelejteni, mikor raponkint látom.
— Hát kerüld el!

— Mig az ő közelében vagyok, annak a bájos anyagnak a boldogító közelében, addig nem vagyok képes rá.
— Hát — tudod mit?
— Nem tudok most semmit sem.
— Kelj utra!
— Pár nap múlva már megint itthon teremnek.
— De hosszabb utra . . . Tudod mit? Kelj át a tengeren, menj Amerikába!
— Amerikába?
— No igen. Ott semmit sem fogsz hallani hitlen kedvesdről, s így a legkönnyebb szorrel elfelejtheted.
— Ha én átvándorolnék az új világba, vissza se jönnék többé erre a hitlen földre. Megtelepedném ott.
— Dicsérem az eszedet. Az bizony nem rossz gondolat.
— Át is kelek a tengeren.
— Mikor?
— Mentül előbb.
— De mégis mikor?
— Akár még ma.
— Igazán? Lehetséges volna? Nem, az lehetetlen.
— Úgye, fiam, csak tréfálsz?
— Majd megmutatnám, ha . . .
— No, micsoda „ha“ az?
— Ha kiadnád a részemet.
— Örömet, édes jó fiam. Kiadom. Mikor adjam ki? Most mindjárt? Szívesen kiadom, egyetlen jó fiam. Csak akard, kiadom. Örömet kiadom. Nem kívánom én szenvedéseidet növelni. Ha menni akarsz minden

áron, hát isten neki! én nem tartóztalak.

— Köszönöm, jó apám. Megyek is még ma. Oh, én ezt a gázságot itt nem tudnám végignézni nyugodtan; fegyvert ragadnék, s jaj annak, akit kiszemelnek rögtön a halálra volna.

— Akkor csakugyan igen tanácsos, ha még ma útra kelsz. Mindjárt csomagoltatok is. Most jer a szobámba, s ki fogjuk számítani a részedet. Többet adok, ne félj. Tudom, hogy Amerikában föltöbb drága az élet. Nem szeretném, hogyha valaminek hiányát látnád.

— Köszönöm, kedves apám szíves gondoskodását. Igen köszönöm.

III.

— Mi jót hozott?
— Táviratot.
— Honnan?
— Bécsből.
— Hadd tegyem csak föl a pápaszememet . . .
Igy ni . . . Mi is van itt irva? . . .
„Erdős Gyula és Tükör Irma ma keltek egybe.“
— Ejnye a semmirevalók! Hogy rászédtek! Még én adtam a pénzt — nászutásukra.

Áldása, 10 órákor ünnepélyes szent mise és szent beszéd Szirmay L. Árpád plébános által tartva; d. u. 3 órákor ünnepélyes vecsernye. Húsvét másod napján: d. e. 10 órákor ünnepélyes szent mise, szent beszéd s d. u. 3 órákor vecsernye.

— **Személyi hír.** G r ó f C s á k y A l b i n, városunk országgyűlési képviselője családjával a ma esti vonattal városunkba érkezik, hogy rokonai körében pár napot töltsön.

— **Húsvéti szünet.** A helybeli főgymnásiumban folyó hó 2-án vette kezdetét a húsvéti szünet, s tart folyó hó 12-éig.

— **Szarvas haladása.** Ily czim alatt emlékezett meg a „Szarvasi Lapok“ mult száma városunkról azon alkalomból, hogy a képviselő testületet 20000 frtot szavazott meg a régi Bányás vendéglő átalakítására, 12000 frtot az új nyári színház felépítésére és 12000 frt falkovak istállójára. Mindenki elismeri, hogy mindezekre nagy szükség van, de sokan azt kérdezik: mikor kerül rá a sőr a polg. leányiskolára? Nem gondolnánk a város és a társadalom, hogy nagyon is nagy szükség volna új épületre ez iskola számára, mely ma már alig képes szűk helyiségében elhelyezni nagy számú növendékeit. Ha anyagi viszonyai nem engedik meg városunknak azt, mit meg tesz Csaba és több megyénkbeli város t. i. hogy saját erejéből tartsa fenn ez iskolát, kísértse meg újra, a társadalommal egyesülten, minden erejével odahatni, hogy az állam vegye át az iskolát, mely misziót teljesíthetne a magyarosodás ügyében, ha hozzáférhetőbbé tennék az, a nép leányai számára is, mert most a magas tanítási díj ugyszólván elzárja előlük az iskolát. Eltekintve a nevelés nagy fontosságától, talán ez a szempont is döntő lehetne, hogy többet törődjünk a polg. leányiskolával. (Beküldetett.)

— **Ünnepi istentisztelet.** Az ev. egyház presbiteriumának határozata értelmében húsvét vasárnapján mindkét templomban először tót és csak azután lesz a magyar istentisztelet. Érthetetlen előttünk ez intézkedés. Ugy tudjuk, hogy az istentiszteletek sorrendjét illetőleg van egy a közgyűlés által hozott határozat, mely az esperességnél is nyert megerősítést s talán kötelező törvényerővel bírna. Miért ne lehetne azt nagy ünnepeken is betartani. Nagyon félős, hogy az ily eljárás veszedelmes következményeket vonhat maga után.

— **Presbyteri gyűlés.** A helybeli ág. ev. egyház újonnan választott presbyteriuma mult csütörtökön tartotta első gyűlését, a mikor is az igazgató lelkész Áchim Ádám és Haviár Dániel világi felügyelő melegen üdvözölték az újonnan megválasztottakat. Haviár felügyelő a legnagyobb sajnálatának adott kifejezést az iránt, hogy pártoskodás folytán, a mely az egyházi életben mindig nagy veszedelem, oly egyháztagok maradtak ki, a kik az egyház igazgatásában régibb idő óta szerzett tapasztalataik és utbaigazításaikkal eléggé meg nem becsülhető szolgáltatásokat tettek, reméli azonban, hogy az újonnan megválasztottak is egyházuk iránti lelkesedéssel és szolgálatkészséggel meg tesznek minden tőlük telhetőt annak felvirágzása és boldogulhatása érdekében. A gyűlésen mint értesülünk, sok tárgy nyert elintézés, azonban bizonyos áramlatot lehetett észre venni, a mely nem egy egyháztag szívét agálllyal tölti be a békés fejlődés és nyugodt haladhatást illetőleg.

— **Konfirmandusok oktatása.** Az ág. ev. egyház konfirmandusai mult csütörtök óta rendes oktatásban részesülnek. Az ó-templomban Áchim Ádám és az újban Zvarinyi János lelkészek által tót nyelven. A magyar nyelvben oktatást Placsó István lelkész fogja vezetni, ez azonban csak a húsvéti ünnepek után veszi kezdetét. Vagy 400 iskolás növendék lett felvéve ezen oktatásra.

— **Iskolai ünnepély.** A nmt. vallás és közokt. m. kir. miniszternek az 1848. évi törvényhozási alkotáskor állandó megünneplése tárgyában f. évi febr. hó 28-án 13724. sz. a. kibocsátott ismeretes rendelete folytán a bányakerületi ág. hitv. ev. püspök utasította az összes népiskolákat, hogy ápril 11-ikét, mint a mely napon az 1848 ik évi korszakot alkotó törvények szentesítve lettek, állandó isk. ünnepélyek sorába felvegyék. Minthogy április 11-ike a folyó évben iskolai szünnapra esik, helyette az említett iskolai ünnepély az ág. hitv. ev. egyház iskoláiban ápril 13-án lesz megtartva, mely alkalommal a tanítók lelkesítő beszédben méltatják a nap történeti jelentőségét s a tanulók hazafias dalokkal és szavallatokkal fogják emelni az ünnep hangulatát. Ugy tudjuk, hogy az iparostanonez iskolában is ezen a napon lesz megtartva az ünnepély.

— **Sikkasztó községi irnok.** Roross Mátyás volt községi irnok állott sikkasztás vétsége miatt vádolva a törvényszék előtt. Ő volt megbizva a posta felbontásával, ő vette kézhez a község részére érkező utalványokat s ő is váltotta ki azokat. Ezen összegekből egy pár forintot magánál tartott, így olyan tételek is fordultak elő, hogy egy nagyobb tételnél például 45 krral számolt

el. Midőn a hiány felfedeződött, a hiányzó összegeket megtérítette. Vádlott azzal védekezett, hogy a hiányzó összegeket csak felelőkönyvből és súlyos betegsége folytán keletkezett lelki zavarában nem jutatta rendeltetési helyére. A kihallgatott károsok és tanuk vádlottat, mind rendezett viszonyok közt élő szolid embernek ismerték, ki szolid, jóvaló hivatalnok volt. A kir. törvényszék a számos enyhítő körülményt figyelembe véve, vádlottat a 92. §. alkalmazásával 100 frt. pénzbüntetésre ítélte.

— **Jóváhagyások.** A belügyminiszter jóváhagyta a vármegyének két határozatát. Egyik, melyik a kéz műügyességet czélzó egyesületnek 100 frt megszavazásáról szól; a másikat pedig a járási orvosok utazási általános méltányos felosztása tárgyában.

— **Színészet Szarvason.** A felosztott délvidéki — Peterli Sándor féle — színtársulat tagjainak megengedte a miniszter azt, hogy vidéken: előadásokat rendezhessenek. E társulat három tagja látogatott el hozzánk tegnap, s tartott az „Árpád“ vendéglőben hangversenyt. Kedves ismerősünk volt az egyedüli nő közöttük: Tuboly Klementin a volt Rakodczay társulat drámai szendéje, a két férfi Zajonghy Elemér, az egykor híres tenorista, és Nagy Kálmán operette buffo. A hangversenyről jövő számunkban fogunk megemlékezni.

— **Községi iskolák.** Hosszu vajudás után végre valahára megérjük, hogy községi elemi iskolánk is lesznek, igaz ugyan, hogy városon kívül épülnek, Kákán, kondoros: holdakon és rózsáson, de ott nagyobb is a szükség ugy a közműveltség, mint különösen a magyarosodást illetőleg. A községi iskolákban tisztán magyar nyelv lévén a tanítási nyelv sokkal biztosabb és gyorsabb lenne városunk lakosságának a megmagyarosodása mint a mostani körülmények között noha tanítónk mindent elkövetnek e tekintetben is. Az iskolák építésére a költségelőirányzat már megszavaztatott s az építkezés már most tavasszal veszi kezdetét. Bár az összes külső iskolák mind községiékké lennének.

— **Békésvármegye alapítványa.** Bár F e j é r v á r y Géza, honvédelmi miniszter most teszi közzé azon helyekről való pályázati hirdetését, mely alapítványok a honvéd főreáliskolában betöltésre várnak. Ezen alapítványok között van Békésvármegye egy alapítványi helye, melynek ajánlási jogát a vármegye tudvalevőleg magának tartotta fenn. Valószínű, hogy már a májusi közgyűlésen e hely be fog tölteni, addig tehát a pályázathoz feltételei közzé fognak tétetni. Egyébként a megüresedett alapítványok elnyerhetési módja tekintetében bizonyos az eljáró hatóságok értesíteni fogják azokat, akik ez ügyben hozzá fordulnak. Itt közöljük, hogy a miniszter e héten érkezett leiratában biztosítja Békésvármegyét, hogy folyamodó tisztviselője gyermekeinek is megadja azon tandíjkezdvevényzt, melyet az állami tisztviselői karnak biztosított.

— **Ártéri kirovások visszafizetése.** A körös tiszamari: ármentesítő és belvizszabályozó társulat az ártéri kirovások visszafizetésére vonatkozó másodfokú leszámolóssal még a mult évben elkészült. A másodfokú leszámolásból folyólag azon birtokosok kapják vissza ártéri kirovások egy részét, kiknek birtokuk a végleges árterfejlesztés alapján az alacsonyabb vízszinből magasabbba helyeztette át; vagyis az ideiglenes árterfejlesztés szerint többet fizettek, mint azt a végleges árterfejlesztés 1890-ben megállapította. Most az ártéri birtokosság hátralékai megállapítása van folyamatban. Vagyis azon ártéri birtokosoktól, akik hátralékban maradtak volna, a hátraléknak megfelelő összeg a visszafizetendő összegből levonatik. A hátralékok megállapítása után az ártéri kirovások visszafizetése fog mezejtetni az e czéla kiküldött bíróság által. A visszafizetés előre láthatólag még e hóban fog megtörténni. A Szarvas közölg határát illetőleg mintegy 12 ezer frtot térít vissza az ármentesítő társulat. Sokaknak jól fog esni a vissza kapott összeg, mert hiszen csak örül az ember egy nem várt összegnek, különösen most egyszerű helyzetű gazdasági év után.

— **Magvakban a legjobbat, fákban a legnemesebbet** virágokban a legszebbet tartalmazza Mühle Vilmos cs. és kir. udvari szállító, ezen sokszor kitüntetett temesvári czég dusan illusztrált, pompásan összeállított főárjegyzéke. A czég kezességét vállal cikkei valódiságáért és nagyon ajánlható.

— **Camille Flammarion.** A hírneves francia csillagászról a mai naptól kezdve a Pesti Hirlap n a k rendszeresen fog tárcázkat írni. A magyar újságolvasó közönség már ismeri — a Pesti Hirlap korábbi közleményeiből is — F l a m m a r i o n költői fantáziával ép ugy, mint tudományos alaposággal s mindig ragyogó tollal megírt kisebb-nagyobb műveit, bizvást bihetjük tehát, hogy Camille Flammarion, mint a Pesti Hirlap rendes munkatársát, a Pesti Hirlap minden olvasója örömmel üdvözlí.

Ketteskén otthon.

Irta: Kósa Rezső.

- Milyen unalmas vagy te ma.
- Annál szellemesebb vagy te. Szinte sziporkázol a szellemességtől.
- Csak ne gonyolódjál. Tudod, hogy milyen rosszul hangzik az ajkadról.
- Igaz bizony, el is felejtkeztem róla, édes szellemesem.

— Nem hangzanék jobban így: édes szeermesem?

— Hangzik, a kinek hangzik.

— Természetesen, férj-uramnak már nem hangzik ez valami szellemesen.

— Szeretnél, ugy e? ismét az öleembe ülni ugy mint akkortájt, mikor még — nem ültél az öleembe.

— Bizony szeretnék, de mikor férj-uramnak minden előbbrevaló, mint az ő felesége.

— Minden? Ugy? Szabad tudnom, mi az a minden?

— A te mindened — a kaszinó.

— Hát te irigyled tölem azt a pár órát, a melyet ott eltöltök?

— Nem, csupán azt szeretném, ha azt a pár órát közttem és a kaszinó közt testvériesen megosztanád... No ne menj... Maradj még egy kicsinykét.

— Szívesen maradnék, édesem, de megígértem, hogy pont háromra fönt vagyok.

— No de csak egy darabig.

— Jó, jó, hát maradok... De mit kívánsz tölem?

— Új le ide mellém. Add ide a karodat, így ni, s most fogd át vele a derekam... Lesiklott... Férj-uram, ön már ölelni sem tud. Vigyázzon magára, hogy a sok kaszinóba járás közepette még az ölelgetést is el ne felejtse. Szégyelje magát, ilyen hamar kitápnulni a szerelmeskedésből.

— Röstelem a dolgot, szerelmes nagysád, de hát véül a legény.

— Valóban, már innen-onnan — huszonöt éves s még csak egyetlen ősz hajszála sincsen.

— Hát magának van-e?

— Van bizony, még pedig mennyi!

— Honnan szerezte?

— A maga után való sóhajtozásban. Mindig magamra hagy. Bezzeg nem így volt ezeltől; akkor folyton körültem forgolódtam, s ha menni akartam is, kért, tartóztatott, hogy ne menjek, sőt sokszor erőnek erejével ott fogott.

— Hogy emlékszik mindenre.

— Szomorú, mikor a nőnek már csak emlékezni kell, de még szomorubb, mikor már emlékeztetnie is kell.

— Már megint szellemeskedik?

— Nem, csak elfojtott sóhajaimnak megérthető hangot adok.

— Derék, édesem, csak ne mondanád olyan bús hangon. Folytasd valamivel vidámabban.

— Ha kívánod, szíves örömet... Emlékszel-e házi-báluunkra, mikor a hátulsó szobába menekültünk és ott megcsókoltál?

— Ejnye, ejnye, hát nem csókoltál-e meg te is akkor?

— Igen, de én csak egy piczike csókot adtam.

— Azért kértem utána — nagyobbat.

— Vettem bizony én.

— Emlékszel-e arra is, hogy később szólítottak bennünket, s te nem eresztettél el, egyre azt hajtogatva: no még egyet, no még ezt a piczit?... Emlékszel-e?

— Aha, nem! erre nem emlékszem.

— Eredj, te kegyetlen! Hogy lehet ilyet elfelejteni... Igaz most jut eszembe... Olakium vár már a cseléd, el akarom küldeni... Eresszsz.

— Minek mennél?

— El akarom küldeni.

— Küld később.

— Nem lehet.

— Miért?

— Mert elkésik.

— Nem késik el, ha te akard.

— De igazán...

— No Margit, édes lelkem, maradj még.

— Jó, hát maradok... De mit kívánsz tölem?

— Azt kívánom, hogy hűségesen szőfogadó feleségem légy, s itt maradj, mert valami nagy dolgot akarok töled kérdezni.

— No halljuk!

— Add csak ide a kezdet, azt a piczikét, meleg, rózsásat... Így ni... Fáj?

— Dehogy.

— Pedig nagyon megszorítottam.

— Meg sem éreztem.

— Hát a derekad?

— Az sem.

— Pedig hogy megöleltem. Talán meg sem érezted?

— Oh te aranyos! már hogy ne éreztem volna?

— Hát igazán tudok még ölelni.

— Egy kicsinykét.

— Egy kicsinykét.

— Lasscskán majd újra belegyakorolom magamat... Így ni... Nemde, meggy már?

— Oh te édes! Meggy bizony... No még egyszer, aranyos fiam.

— Hát az ajkad mit csinál? Hiszen az nemcsak csevegésre van teremtve, hanem arra is, hogy... nesze... te kis panaszkodó... Nesze még egy, még egy.

— Az istenért! ne töltsd az időt az olvasással, hanem adj, mennél többet adj! Jaj beh édes, jaj beh jó! Ebből nem sok egy egész millió... Olyan melegem van s olyan véghetetlen boldog vagyok. Köszönöm kedves férj-uram s most már legyen ön is az, s menjen a kaszinóba.

Dehogy megyek innen egy tapodtat is, amikor kegyednek olyan melege van és annyira boldog. Részt kérek nagy boldogságából.

— Szívesen megosztom önnel, ha megígéri, hogy máskor is ilyen boldoggá tesz.

— Nem ígérem, de meg fogom tartani, s ha mégsem tartanám meg: itéljen örökös házfogó-ágra.

Felölös szerkesztő

S Z I K E S A N T A L.

H I R D E T É S E K

OSBORNE-féle „COLUMBIA”
kévekető gépek
 1895. Szombathelyen első díj aranyérem
 OSBORNE-féle „COLUMBIA”
marokrakó gépek
 1897. Mezőhegyesen első díj aranyérem
 OSBORNE-féle „COLUMBIA”
lúkaszaló gépek,
 a legjobb sorvetők, ekék, boronák, rosták, konkolyozók és minden gazdasági gép leg-
 olcsóbban teljes jótállás mellett csakis

KÜHNE E. gazdasági gépgyárában Mosonban.
 Főraktár: Budapest, VI., Váci-körut 57/a.

HIRDETÉS.

A közelgő husvétii ünnepek alkal-
 mából van szerencsém czégemet becses
 figyelmébe ajánlani.

szegedi sonkák, kilója. — frt 80 kr.
 kassai „ „ 1 frt — kr.
 prágai „ „ 1 frt 15 kr.
 első sonka „ „ — frt 70 kr.
 sonka csont nélkül „ „ — frt 85 kr.

Kolbásznemek és hentesárúk a leg-
 jutánosabb árban és legjobb minőség-
 ben folyton kaphatók.

A fenti árukra szives rendeléseit várva
 vagyok tisztelettel

Paral Pál,
 hentes és huskülönlegességek gyára.
 Szegeden.
 Telefon-szám főüzlet 127, fiók 128.

Hirdetés.

Van szerencsém a nagyérdemű közönséggel tudatni,
 hogy márcz. 27-től kezdve

hentes és mészáros
 üzletemet Nyácsik Sománé házába, a Lestyan György
 féle üzlet helyiségébe áthelyeztem.

Midőn a n. é. közönség becses tudomására hozni
 szerencsém van, egyuttal tudatom azt is, hogy üzle-
 temben mindennap friss vágásu

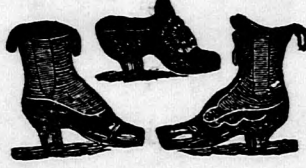
Sertésus kilója . . . . . 50 kr.
 Fialat marhabus levesnek és
 paprikásnak klg. . . . . 36 kr.
 Pecsényének klg. . . . . 40 kr.
 Juhus klg. . . . . 40 kr.
 Fialat bárány klg. , ... 50 kr.

Ezekon kívül mindenféle hentes áruk naponként
 friss vágásban nálam kaphatók.

A n. é. közönség becses pártfogását kérve, vagyok
 teljes tisztelettel:

CSÉKEGYULA,
 mészáros és hentes.

Van szerencsém a n. érd. közönséggel tisztelettel tudatni, hogy helyben
 Kossuth utca **Hézer István** úr házában egy a mai kór igényeinek megfelelően be-
 rendezett

czipész üzletet

nyitottam, a hol is úgy férfi, mint női és gyermek lábbelik
 tetszés szerinti minőségben a legujabb szabással készítettnek.

A fővárosban több előkelő czipész-műhelyekben szerzett tapasztalataim
 folytán azon kellemes helyzetben vagyok, hogy t. megrendelőim követelményeinek
 minden tekintetben megfelelhettek, mit elérni különben is főtörekvésem leend.

Becsés pártfogását kérve maradtam

kiváló tisztelettel:

Büngözsdy Géza.

Mérték vételt vidéken is személyesen eszközölök, ha a t. megrendelni szán-
 dékozók erről levél útján értesíteni sziveskednek.

DANTZKY SÁNDOR könyvnyomdája SZARVASON

ELVÁLLAL MINDEN A K Ö N Y V N Y O M D Á S Z A T K Ö R É B E V Á G Ó M U N K K Á T, U G Y M I N T

DISZES SZÁMLÁK, JEGYZÉKEK ÉS TUDÓSÍTÓ LEVELEK.

ELEGYZÉSI ÉS ESKETÉSI KÁRTYÁK, IZLSÉS MEGHÍVÓK ES TÁNCZRENDEK SZINES NYOMÁS VAGY ARANYOZÁSSAL

ÉTLPOK, VÁROSI ÉS KÖZSÉGI HIVATALOS NYOMTATVÁNYOK

JEGYZÉKEK CZIM- ASZTALI- és NÉVJEGYEK GYÁSZLAOK KIMUTATÁSOK IDŐSZAKI IRATOK stb

A „Szarvasi Lapok” kiadóhivatala minden hazai hírlapra és regényre előfizetést elfogad.